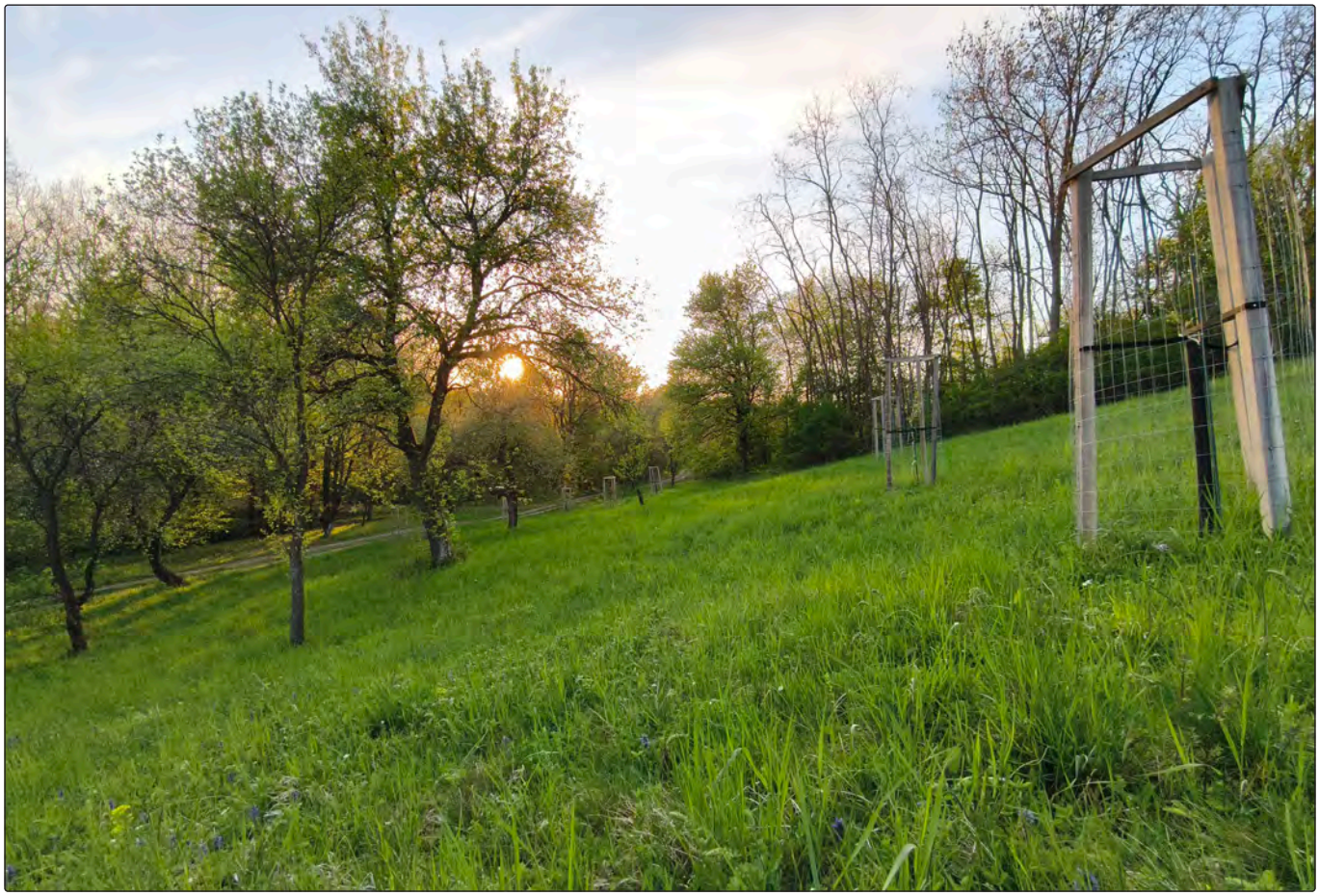
VELECKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 35 • ČERVEN 2026

Sady u Kojetínku *Foto J. Šafář*

Slovo starosty

Vážení Veleťané, milí čtenáři
Veleckého zpravodaje,

čas se opět překlopil do období, kdy se školákům blíží prázdniny, dospělým dovolené a nám všem snad o něco více příležitostí vydechnout si od každodenních starostí. V tomto letním vydání si však – vzhledem k blížícímu se konci volebního období – dovolím trochu bilancovat a připomenout, co se v naší obci za uplynulé čtyři roky podařilo uskutečnit, co jsme posunuli dopředu a čemu jsme věnovali energii i prostředky.

Dříve než přejdu k jednotlivým akcím, velmi rád a upřímně bych poděkoval všem, kteří se jakýmkoli způsobem podílejí na životě v obci. Poděkování patří členům místních spolků, jednotlivcům, kteří ochotně přiloží ruku k dílu, a samozřejmě také obecním zaměstnancům, zaměstnancům mateřské školy i zastupitelům. Obec totiž netvoří jen budovy, cesty nebo technika, ale především lidé, kteří jsou ochotní věnovat svůj čas, nápad nebo kus práce ve prospěch společné věci. A právě toho si velice vážím.

Když se ohlédnu za volebním obdobím 2022 – 2026, nebylo těch akcí málo a týkaly se různých oblastí života obce.

V období od října 2022 do dubna 2023 proběhla rekonstrukce domku č. p. 117, zvaného dle projektu komunitní centrum. Jednalo se o důležitý krok k zachování části místní historie a k dalšímu využití objektu, který má pro obec svůj velký význam. Tyto již více než z poloviny zrekonstruované prostory, jejichž oprava byla podpořena 70% dotací při celkových nákladech 1,4 milionu Kč, byly svěřeny do užívání Muzejnímu spolku Kotovica, který zde pořádá různé kulturně-společenské akce v podobě besed, přednášek či výstav.

V červnu 2023 byly pořízeny kompostéry pro občany obce, rovněž s dotační podporou téměř 70 %. Tento krok měl nejen praktický význam pro domácnosti, ale zapadá i do snahy o rozumnější nakládání s bioodpadem. V červenci 2023 proběhla první etapa postupné výměny veřejného osvětlení na LED svítidla. Jde o změnu, která přispívá k úspornějšímu provozu a zároveň ke kvalitnějšímu osvětlení veřejných prostranství.

V roce 2024 se počet technických zaměstnanců obce vzhledem k rostoucímu objemu prací zvýšil o jednu osobu. Také z tohoto důvodu bylo ve dvoře obecního obchodu nově zbudováno zázemí pro zlepšení a zjednodušení podmínek nejen pro pracovní činnost obecních zaměstnanců, ale také pro uskladnění veškeré (nejen zahradní) techniky, jejíž pořízení je nutné vzhledem k nárůstu vykonávaných prací. V sále kulturního domu proběhla renovace dřevěné podlahy. Následovala rekonstrukce ulice Zápotočí (Vládní), kde byl položen nový asfaltový povrch. Tato akce byla podpořena dotací 50 % z ministerstva pro místní rozvoj. Celkové náklady přesáhly částku 4 miliony Kč. Byla provedena sanační oprava památek místního významu – dvou pamětních křížů z celkových sedmi, které máme na našem katastrálním území. Nemalé finanční prostředky byly investovány do výsadby zeleně. Aby vzhled areálu bývalého JZD působil alespoň trochu ▸

esteticky, byla v těchto místech provedena výsadba třešňové aleje spolu s živým plotem. Byl zde také instalován kamerový systém, který má sloužit k lepšímu přehledu o dění v této lokalitě a též jako prevence proti vzniku černých skládek. Dále se pak doplňovaly solitéry ovocných stromů při polní cestě nad ocelokůlnou.

V roce 2025 pokračovaly práce na více místech. V období od února do dubna byly provedeny sanační práce a opravy či výměny krovů z důvodu napadení dřevokaznými houbami a hmyzem v budově mateřské školy, obchodu a hospody. V březnu bylo v katastru obce dokončeno zhotovení dvou nových tůní, které mají význam z hlediska krajiny i hospodaření s vodou. V květnu proběhly sanační práce na další památce místního významu – na soše sv. Antonína – a byly také ukončeny revitalizační práce na plášti tzv. kůlny ve dvoře mateřské školy. Na školní budově byl následně instalován kamerový systém nejen pro přehled o dění na křižovatce, ale hlavně jako prevence proti krádeži v prostoru před obchodem. Byly započaty práce na obnově zaužívaných polních cest, ponejvíce v lokalitě Hrabovce a Paseky. Protože cesta v této lokalitě není v majetku obce, dovoluji si vyjádřit poděkování majitelům dotčených pozemků za vstřícnost při realizaci prací. Přes nemalé finanční náklady, které jsou s tímto spojené, je naším hlavním cílem co nejvíce usnadnit a zjednodušit příjezd vlastníků k soukromým pozemkům při jejich obhospodařování. Za údržbou cest je také snaha zachovat celkovou prostupnost krajiny.

V lednu letošního roku byla spuštěna nová verze webových stránek obce, které mají občanům nabídnout přehlednější a dostupnější informace. Nadále pokračují práce započaté na polních cestách. V březnu byl dokončen časosběrný dokument o Veletinách, který vznikal v průběhu celého roku a zachycuje dění v obci, místní akce, tradice a zvyky. Jsem přesvědčen, že právě takové materiály mají svou hodnotu nejen dnes, ale i pro budoucí generace. Plánuje se také nákladná renovace herních prvků s výměnou pochozí a dopadové plochy na dětském hřišti u kulturního domu, která se vzhledem k vzrůstajícím cenám vyšplhá na částku přesahující 300 000 Kč. V rámci dalšího rozvoje obce zastupitelstvo zvažuje také revitalizaci vybraných veřejných prostranství. V současné době diskutujeme o možných variantách a hledáme vhodná řešení, která by odpovídala potřebám obce i jejím finančním možnostem.

Samostatnou kapitolou, ke které se chci vyjádřit otevřeně, je cyklostezka Veletiny – Vlčnov. Vím, že pro mnohé z vás byla a stále je tématem číslo jedna. A věřte, že i pro nás. Nebyla by to prázdná volební fráze, kdybych řekl, že jsme na přípravě tohoto záměru pracovali po celé čtyři roky – protože to je pravda. Jenže výstavba cyklostezky není jako oprava místní komunikace nebo rekonstrukce střechy. Trasa prochází přes soukromé pozemky nebo v jejich blízkosti, dotýká se majetku společnosti Lesy ČR, kříží pozemní komunikaci ve správě Ředitelství silnic Zlínského kraje a vstupuje do území, kde mají své slovo desítky dotčených orgánů. Každý z nich má ze zákona právo na vyjádření, každé vyjádření má svou lhůtu, každá připomínka znamená úpravu projektu a nové kolo jednání. Nejde tedy o to, že by zastupitelstvo záměr odložilo, blokovalo nebo mu nevěnovalo pozornost. Jde o to, že takové stavby prostě nevznikají tak, že se přijde na stavební úřad s projektem a domluví se termín zahájení. Příprava podobné liniové stavby trvá v českých podmínkách i řadu let, a to za předpokladu, že vše probíhá bez větších komplikací. Velmi úzce s tím také souvisí vyřizování dotačního titulu, které je zatíženo podobnou administrací. Přesto mohu s radostí oznámit, že projektová dokumentace je v tuto chvíli již podána na stavebním úřadě. To je konkrétní a hmatatelný výsledek čtyřleté práce s konstatováním, že záměr nezapadl, naopak – posunul se do fáze, od které už konečně snad povede cesta k samotné úspěšné realizaci. Pevně věřím, že cyklostezka vznikne, a pokud u toho po podzimních komunálních volbách budu moct být, udělám vše pro to, aby se tak stalo co nejdříve.

Vážení Veleťané, spoluobčané, když člověk působí nějaký čas ve veřejné funkci, kterou od začátku beru jako „poslání“, dobře pozná, že ne všechno lze udělat najednou a že ne každé rozhodnutí se setká s jednoznačným souhlasem. Dvanáct let v roli starosty je dost dlouhá doba na to, aby si člověk přestal dělat iluze o tom, že se dá zavděčit všem. Přesto jsem přesvědčen, že i v tomto pomalu končícím volebním období se podařilo posunout Veletiny zase o něco dál. Někde šlo o větší investice, jinde o drobnější, ale rovněž potřebné kroky.

S tímto přímo souvisí téma rozhodování zastupitelstva při rozdělování ne zrovna zanedbatelných finančních příspěvků zde působícím místním spolkům. Vyváženě se zohledňuje činnost, náročnost a také flexibilita třeba při případném řešení nenadálých situací, nehledě na velmi rozdílné náklady jednotlivých spolků. Každý spolek má svůj význam a zvláštní specifika. Musím však podotknout, že zastupitelstvo obce vždy velmi zodpovědně zvažovalo, jakou částku každému místnímu spolku přidělit. To vše probíhalo navíc za okolností, kdy finanční toky od státu jsou vzhledem ke globální situaci velmi nejisté a nebyly bohužel plněny v takové míře, jak bylo předpokládáno.

Na podzim nás čekají již výše zmíněné volby do obecního zastupitelstva. Dovolím si proto jen krátkou prosbu: Přijďte vyjádřit svůj názor a využijte možnost rozhodnout o dalším směřování naší obce. Účast ve volbách je jednoduchý, ale důležitý způsob, jak dát najevo svůj postoj.

Přeji vám všem příjemné letní dny, dětem pěkné prázdniny, dospělým klidnou dovolenou, všem pevné zdraví a mnoho pohodových chvil strávených doma i na cestách.

Tomáš Trtek, starosta našich Veletin
psáno 5. června 2026

Ohlédnutí

Silvestrovské setkání na Pepčíně

31. prosince

Již po dvacáté třetí se se starým rokem přišli na Pepčín rozloučit občané okolních obcí a města Uherského Brodu. Počasí přálo, a tak návštěva byla rekordní. Dorazilo více než 800 účastníků, pro které obec Drslavice zajistila občerstvení – gulášovou polévku, čaj a svařák.

Velkou pozornost zaujalo i velkoformátové plátno, na kterém byl vyobrazen zámeček Pepčín. Před polednem popřáli do nového roku starostové, pak si tradičně všichni zazpívali českou hymnu a volná zábava pokračovala.

František Juračka

Foto: Fr. Juračka

Tříkrálová sbírka

10. ledna

Děti při tříkrálové obchůzce vesnicí provázely nízké zimní teploty a sněhový poprašek. Byly vytvořeny dvě skupinky. Členkami „dívčí“ družiny byly Leontýna Žáčková, Kateřina Orlovská a Amálka Abrhámová, druhou družinu tvořili Dan Stenberger, Dominik Žáček a Kristýna Stenbergerová. Tři králové vybrali ve Veletinách částku 26 646 Kč. Všem koledníkům velmi děkujeme!

Mgr. Jitka Orlovská, DiS.

Foto: J. Kachníková

Farní ples

17. ledna

Foto: L. Orlovský

Hrkání

2. až 4. dubna

Foto: Fr. Juračka

Teambuilding po slovácku

17. dubna

V polovině dubna do naší obce zavítal ochotnický divadelní spolek „Pod lampú“ z Bánova. Sehrál komedii Teambuilding po Slovácku. Představení bylo vyprodané a dobře pobavilo přítomné diváky.

František Juračka

Foto: Fr. Juračka

Jak to bylo na Smrtnou neděli

22. března

Foto: R. Chvíla

Foto: M. Cimalová

Na Smrtnou neděli tradičně vycházejí děvčata nastrojená v krojích a setkávají se, aby společně vynesla Mařenu. Stejně jako v minulém roce se organizace tohoto zvyku ujaly Amálie Abrhámová, Eliška Hanáčková a Kateřina Orlovská. Tentokrát se zimní počasí umoudřilo a dívky mohly vesnici obejít bez vlňáků a šátků. Ulicemi se rozléhala píseň „Nesem, nesem Mařenu, na oleji smaženú...“ a každý, kdo přihlížel, doufal, že zima už je zažehnána.

Dívky na mostě Mařenu zapálily a vhodily do Olšavy. U břehu už číhal chlapec, kterému se podařilo Mařenu chytit a pověsit na lípě u kapličky. Poté krojovaná děvčata vzala nazdobené borové větvičky a vydala se na další obchůzku vesnicí, tentokrát s písní „Nové letečko neseme“.

Mgr. Jitka Orlovská, DiS.

Stavění máje

30. dubna

Tradiční stavění máje uspořádala obec Veletiny s ročníkem 2008. Vpodvečer před 1. květnem se sešli místní obyvatelé na hřišti za kulturním domem a nazdobený máj pod vedením zkušeného organizátora Jarka Šebestíka zanedlouho postavili. Za slunného počasí pak pokračovala volná zábava spojená s opékáním špekáčků.

František Juračka

Foto: Fr. Juračka

Pohádkový les

23. května

Již 13. Pohádkový les měl symbolických 13 stanovišť. Poprvé se stalo, že kvůli nepříznivému počasí jsme museli konání akce o týden odložit, a to na 23. května. Rozhodnutí bylo správné a počasí nemohlo být lepší! Přišlo 140 dětí, většinou s doprovodem starších sourozenců nebo rodičů či prarodičů.

Strávili v naší vesnici a jejím blízkém okolí velmi pěkné odpoledne. Já jsem byla v pekle, takže u nás byl většinou slyšet více pláč než smích, ale snažili jsme se, aby i na nás návštěvníci vzpomínali v dobrém. Věřím, že u všech ostatních stanovišť se úsměvy nešetřilo.

Mnohokrát ze srdce děkuji všem, kteří se Pohádkového lesa účastnili nebo pomáhali jinak. Neděkuji jen za tento ročník, ale i za všechny předchozí. Vážím si vaší účasti a vašeho času, který jste Pohádkovému lesu za všechna ta léta věnovali.

Iveta Snopková

Foto: J. Macek

Foto: R. Děckuláčková

Královnička se svojí družinou

24. května

Slavnost Seslání Ducha svatého připadla na neděli 24. května a v tento den se vydala děvčata v čele s královničkou na tradiční obchůzku vesnicí. Od dveří každého domu zaznívala píseň „Královničko, královno, tu ťa král volá…“ Družinu tvořily dívky, které se dříve také ujaly organizace vynášení Mařeny: Amálie Abrhámová, Eliška Hanáčková a Kateřina Orlovská. Role královničky se zhostila Leontýna Žáčková. Teploty v tento den vystoupaly nahoru, a proto byla obchůzka po vesnici pro dívky nastrojené v kroji velmi náročná.

Mgr. Jitka Orlovská, DiS.

Farnost

Májové

Jako každý rok, i letos v podvečerech všedních květnových dnů zněla veletinskou kaplí prosebná píseň:

Zachovej, což jest na poli,
bychom toho užít mohli
v pokoji a bázni Boží,
ať se Tvá čest všude množí.

Bylo tomu tak po několik generací: V měsíci, kdy se nad obcí tyčil máj, se lidé v kapli modlili k Bohorodičce Růžencové. I letos účastnice modliteb májového růžence prosily, aby Královna máje ochraňovala a naplňovala životy všech Veleťanů, věřících i bez víry.

Ilena Sobková

Foto: I. Sobková

Boží tělo

Při slavnosti Těla a krve Páně vychází z kostela procesí a zastavuje se k modlitbě na předem připravených a vyzdobených místech. Letos se tato slavnost slavila 7. června.

mc

Foto: L. Orlovský

Červen léto nakreslil, se školkou se rozloučil

Jak jinak zahájit mrazivý nový rok v mateřské škole, než tradiční tříkrálovou obchůzkou vesnicí. A tak si děti ani nestačily odpočinout od vánočních a novoročních laskomin, a už jsme si do školky přinesli velkou hromadu sladkostí z tříkrálového koledování.

Děti, které nastupují letos v září do základní školy, pokračovaly ještě celý leden v plavecké výuce, kterou zahájily na konci září 2025.

Měsíc únor se opět nesl v duchu karnevalových oslav a vesnici jsme obešli ve fašankovém průvodu.

V březnu jsme se vydali na klasické zpracování pohádky Zlatovláska, které jsme zhlédli v kulturním domě v Uherském Brodě.

V týdnu před Smrtnou nedělí jsme i my vynesli Mařenu, abychom zahnali dlouhou zimu a přivítali první jarní paprsky.

Zápis do mateřské školy byl v tomto školním roce posunut již na měsíc březen. Do mateřské školy byly přijaty čtyři děti.

O velikonočním týdnu – na Zelený čtvrtek – jsme si upekli jidáše. Paní kuchařka nás pozvala k sobě do kuchyně, kde jsme nejprve zadělali těsto, které jsme pak nechali vykynout, a až bylo dost „nafouklé“, tvořili jsme jidáše všech možných tvarů.

Pravidelně se scházíme s naší paní knihovnicí, abychom si poslechli nové pohádky, které ještě neznáme, prohlédli si pohádkové knížky, popovídali si nad obrázky a půjčili si knihu i k nám do školky, abychom měli před spaním co číst.

V dubnu jsme zahájili dětské saunování, které probíhá v aquaparku v Uherském Hradišti. V tomto školním roce jsme stihli tři saunovací dopoledne a od nového školního roku bychom rádi v této aktivitě pokračovali. Saunování probíhá pod dohledem dětského lékaře, který na nás během celého saunování dohlíží a upravuje dobu saunování a teplotu, na kterou je sauna vyhřáta. Samotné saunování má pozitivní vliv na zdravotní stav dětí, napomáhá k jejich psychické pohodě a utužuje zdraví.

Stihli jsme také zhlédnout divadelní představení Malá čarodějnice v kulturním domě v Uherském Brodě.

V květnu jsme popřáli k svátku všem maminkám besídkou, na kterou se děti pečlivě připravovaly.

Mateřská škola se opět zapojila do Českého dne proti rakovině, který se uskutečnil 13. května a který byl tematicky zaměřen na nádory hlavy a krku a jejich prevenci. Všem, kteří se do sbírky zapojili spolu s námi, velmi děkujeme!

O závěrečné focení na konci školního roku jsme opět požádali Ivu Orlovskou. A den po společném focení jsme si zajeli odpočinout do Smajlíkova v Uh. Hradišti, z čehož mají děti vždy obrovskou radost.

Poslední divadelní představení, nazvané Veselá pouť, jsme navštívili na konci května v kulturním domě v Uherském Brodě.

Hned na začátku června jsme navštívili Čokoládovnu Janek v Hradčovicích, kde jsme se podrobně seznámili s výrobou čokolády a nahlédli jsme i do pražírny kávy. A na konci exkurze nás čekalo sladké překvapení – ochutnávka

Foto: archiv MŠ

jednotlivých druhů čokolád a pralinek.

S dětmi, které v září nastoupí do základní školy, se ještě rozloučíme poslední besídkou a oslavíme tak tento jejich velký životní krok.

V letošním školním roce děti pojedou na dva poslední velké výlety. Nejprve se vydáme do ZOO Lešná a ke konci června ještě do Sonnentoru v Čejkovicích, kde na nás čeká Raráškova exkurze.

Poté se již brány mateřské školy uzavřou. Mateřská škola bude uzavřena od 7. července do 21. srpna 2026. Opět v provozu bude od pondělí 24. srpna 2026.

Do základní školy nastupuje pět dětí. Dvě dívky nastupují do ZŠ ve Vlčnově, jeden chlapec do přípravné třídy v ZŠ ve Vlčnově a dvě děti do ZŠ v Hradčovicích. Přejeme jim hodně štěstí v jejich nové životní etapě, samé jedničky a spokojené úsměvy na tvářích.

Přejeme vám prázdniny plné sluníčka, radosti a nekonečných zážitků s vašimi dětmi.

A po prázdninách zase „Ahoj!“

Červen léto nakreslil,
se školkou se rozloučil.
Na posledním obrázku
jdeme spolu na procházku.
Těším se na prázdniny
sladké jako maliny.

Za kolektiv MŠ Veletiny
Mgr. Jitka Orlovská, DiS.

Předškoláci

Foto: I. Orlovská

Knihovna

V jarních měsících se vždycky zdá, že kdyby se knihovna zavřela, nikdo by si toho ani nevšiml. Tento odpočinkový mezičas, kdy všichni mají plno práce venku, přichází každý rok a dává příležitost popřemýšlet nad tím, co se v minulých měsících povedlo, a připravit se na léto.

Tak co se tedy povedlo? Zcela určitě to byly přednášky. V lednu o dálnici ve Chřibech s panem Pavlem Zrnou, v únoru o Norsku a Špicberkách s Mgr. Janem Husákem. V dubnu jsme si díky dotaci Zlínského kraje určené na regionální funkce knihoven vychutnali workshop zaměřený na domácí sirupy a likéry s Mgr. Veronikou Mergentalovou. První jarní sobotu do Veletin také zavítali tři kamarádi, Adam Velecký, Prokop Škrabálek a Martin Divín, kteří si připravili velmi zajímavé vyprávění o svém putování Pyrenejemi. Škoda, že si je přišla poslechnout jen hrstka zájemců, ale jaro je jaro.

V zimě jsme se o středečních večerech opět scházeli ke hře scrabble, děti mohly i v tomto školním roce navštěvovat klub čtenářů.

A co se chystá na prázdniny? Tradiční Týden v knihovně je plánován na týden od 27. do 31. července. Večerníčky u kapličky se budou číst od 3. do 7. srpna. Připravujeme také výstavu obrázků paní Michaely Vildové, termín zatím není stanoven.

Pro návštěvníky webových stránek knihovny jsme připravili jejich novou podobu tak, aby se lépe zobrazovaly i v mobilních telefonech. Nová adresa webu je knihovnaveletiny.cz.

Pokud se chystáte na prázdniny k vodě a bojíte se vzít s sebou knížku, abyste ji nezničili, mám pro vás dobré řešení: V přízemí budovy školy je nabídka čerstvě vyřazených knih, které si můžete odnést a nevracet (a při čtení případně i trochu namočit).

Monika Cimalová

Pyrenejští cestovatelé. *Foto: M. Cimalová*

Workshop s Mgr. Veronikou Mergentalovou. *Foto: M. Cimalová*

Hasiči

Za chladného počasí v první jarní sobotu provedli místní hasiči tradiční sběr železného šrotu. Foto: Fr. Juračka

Rok 2026 zahájilo naše sdružení členskou schůzí. Naši muži během roku pravidelně pořádají různé brigády a také každoročně dva týdny před Velikonocemi sbírají v naší obci železo. První květnovou neděli jsme se při příležitosti svátku svatého Floriána, patrona všech hasičů, společně účastnili mše v kostele v Hradčovicích. Ženy při této příležitosti mohly obléci své nové slavnostní uniformy – osm dámských slavnostních stejnokrojů bylo zakoupeno díky podpoře naší obce. Přijali jsme také pozvání na mši do Drslavic, která byla spojena s posvěcením jejich nového hasičského vozíku. V květnu jsme se již tradičně podíleli na pořádání Pohádkového lesa.

Naše výjezdová jednotka se rozrostla o dva členy, Terezu Grajovou a Filipa Šebestíka, a také díky tomu je naše sdružení stále připraveno plnit své základní poslání, to je pomáhat ostatním v nouzi. Svoji pohotovost jsme bohužel měli možnost ověřit hned 10. března, kdy byl brzy odpoledne vyhlášen požární poplach. Naše jednotka byla přivolána k požáru trávy a uskladněného dříví. Při události zasahovaly také jednotky profesionálních hasičů z Uherského Brodu a hasiči z okolních obcí. Po rychlém uhašení požáru a odjezdu profesionálních jednotek drželi naši hasiči do večera dohled nad požářištěm.

Svou pohotovost k zásahu prokazujeme také při různých hasičských závodech. Ženy tak jako vloni běhají seriál závodů hasičské ligy v okrese Hodonín 4FIRE Grand Prix Hodonín. Letos se naše závodní družstvo omladilo. Vítáme mezi námi mladší členky sboru. Jsme rády, že děvčata mezi nás přišla a snížila náš věkový průměr, což jde na výsledcích jasně vidět.

První závod v Kunovicích jsme jely jen tak vyzkoušet, jestli nám v nové sestavě bude všechno klapat. Krásná, rychlá a čistá základna nám mohla přinést i krásné umístění, ale prasklá hadice před rozdělovačem bohužel znamenala neplatný pokus.

Rády jsme přijaly pozvání na noční závody v obci Zemianske Podhradie na Slovensku. Závod se nesl v přátelském duchu, hezká trať nám přinesla druhé místo.

Okrskového kola, které se konalo 31. května v Hradčovicích, se naši muži letos nemohli zúčastnit. Reprezentovat náš sbor vyjely jen ženy, i když měly po nočních závodech.

Dovolím si vyzdvihnout naše zatím nejlepší umístění v hasičské lize. Dne 7. června se ve Svatobořicích uskutečnilo 2. kolo Grand Prix Hodonín. Ženská kategorie čítala na 17 týmů. V tak velké konkurenci jsme nečekaly žádný úspěch. Ovšem krásný útok nám přinesl 3. místo a důležité body do tabulky. Zatím rekord našeho týmu: pravý proud 18,14 a levý proud 18,27 – krásné rychlé sestřiky!

Náš sportovní tým žen by rád poděkoval za podporu obci Veletiny. Děkujeme také firmám Zdi a dřevo a Stolařství Graja za finanční dar na koupi nových dresů. Děkujeme, moc si vaší finanční podpory vážíme. A také jsme rády, že nám osobně jezdíte fandit na závody.

Jménem našich hasičů chceme všem popřát, abyste si tyto letní měsíce užili naplno, načerpali novou energii a prožili spoustu krásných chvil s rodinou a přáteli. Léto je pro nás hasiče často obdobím zvýšené ostražitosti. Proto vám vedle odpočinku přejeme hlavně bezpečný návrat ze všech vašich cest. Buďte na sebe opatrní nejen u vody, ale i při letním grilování či procházkách přírodou.

A na závěr ještě pozvání: 18. července všechny srdečně zveme na hasičskou zábavu na hřišti za kulturním domem. K tanci a poslechu nám zahraje oblíbená kapela V.S.P. Band. Těšíme se, že přijdete.

Za SDH Veletiny
Radka Děckuláčková

Foto: archiv SDH

Stolní tenis Veletiny–Drslavice

Po roce opět zrekapitulujeme činnost místního oddílu stolního tenisu. Do mistrovských soutěží jsme zase přihlásili čtyři družstva dospělých. Před začátkem soutěží jsme ještě netušili, do jakých komplikací se naše týmy dostanou. Sezónu, ve které z různých důvodů, většinou zdravotních, chybělo 30 až 50 procent hráčů, si za čtyřicet let hraní nepamatuji.

Za áčko, hrající 1. krajskou soutěž, chyběl náš nejlepší hráč Mira Bičan víc než polovinu všech utkání a trojka týmu Čeněk Kubeš odehrál jen sedm utkání z 22. Jádrem áčka se tak stalo trio Marťa Orlovský, Jožka Zemánek a Tom Trtek ml. Je proto obdivuhodné, že i přesto náš tým, často doplňovaný hráči z béčka, skončil na 8. místě z 12 a v pohodě se zachránil v soutěži.

Ještě těžší sezónu však zažilo béčko. Nováček 2. krajské soutěže nastupoval často v silně kombinované sestavě. Tom Trtek, Tom Zemánek a Dominik Blažek nastoupili zhruba jen k polovině utkání a jen Emil Niessner hrál téměř stabilně. Mužstvo tak doplňovali hráči z céčka a převážně z déčka. I když byl náš tým v nejsilnější sestavě konkurenceschopný, nakonec obsadil 12. místo a sestoupil.

Ještě větší absenci hráčů základní sestavy čekalo céčko. Skoro všechna utkání 2. třídy regionálního přeboru odehrál jen Jožka Niessner. Michal Rumanovský hrál jen šestkrát, Radek Kryštof pětkrát a Karel Orlovský vůbec! Tým tak doplňovali hráči déčka a i díky jim se céčko nakonec zachránilo. Skončilo na 10. místě z 12.

Nejlepšího umístnění z našich družstev dosáhlo déčko. I přesto, že jeho hráči často zaskakovali za týmy B a C, skončili na pěkném 4. místě 3. třídy regionálního přeboru. Zasloužili se o to hlavně Peťa Šácha, Staňa Ševeček, Jara Mikuláštík, Štěpán Adámek a Dan Bajaja. Za déčko nastoupili také Vladimír Cihlář, Lukáš Mrázek a Rosťa Zemánek.

Tradiční povánoční turnaj Veletiny Open ovládli hráči našeho áčka v tomto pořadí: 1. Mira Bičan 2. Marťa Orlovský a 3. Jožka Zemánek. Při menší účasti hráčů se stihl odehrát i turnaj ve čtyřhrách. Vyhrála dvojice béčka Tom Zemánek a Dominik Blažek.

V průběhu uplynulé sezóny začal také fungovat kroužek stolního tenisu pro mladé a začínající hráče pod vedením Martě Orlovského a dalších hráčů. Doufáme, že na podzim se se začátkem nové sezóny přihlásí další zájemci. Zatím chodí tak čtyři.

Ve větším počtu začali využívat zelené stoly naší herny někteří místní „neregistrovaní“ hráči. Ping-pong je baví, a tak si jdou jen tak zahrát. Jen tak dál.

Karel Orlovský

Finále turnaje Veletiny Open. *Foto K. Orlovský*

Turnaj Veletiny Open 2025. *Foto K. Orlovský*

K poslednímu domácímu utkání v ping-pongu nastoupili hráči týmu A proti zkušeným borcům z Otrokovic. Průběh turnaje řídil rozhodčí Radek Kryštof. Domácím se tentokrát nedařilo a odešli poraženi. Důležité však bylo, že i pro příští sezónu se udrželi v náročné krajské soutěži 1. třídy. *Text a foto: Fr. Juračka*

Stolní tenis amatérů

Po vánočním turnaji registrovaných hráčů se skupina amatérů domluvila, že to také zkusí. Amatéři se začali pravidelně scházet již od poloviny ledna 2026 a bylo znát, že přestože jsou „dříve narození“, mají to stále pevně v rukou.

Poděkování patří tenisovému oddílu, který nám poskytl zázemí.

František Juračka

Foto: archiv Fr. Juračky

Cvičení

Kondiční cvičení ve Veletinách funguje už od roku 1995. Tehdy se z iniciativy několika veletinských žen zrodila myšlenka společného cvičení pod vedením školené instruktorky. Vedení obce náš záměr podpořilo a umožnilo nám cvičit v sále kulturního domu. Tato podpora trvá stále.

Cvičení s posilováním, v poslední době obohacené i o prvky jógy, navštěvují ženy v širokém věkovém rozmezí, které myslí na svou dobrou pohyblivost i zdraví, ty starší i na zachování soběstačnosti ve vyšším věku.

Lekce dlouhodobě a s elánem vede paní Lenka Habartová, která dbá na správné provedení cviků s respektem k možnostem každé cvičenky. Cvičíme každé pondělí od 18 hodin. Cvičební čočky s sebou!

Ilena Sobková

Foto: I. Sobková

Tenis

Tradičního Štěpánského turnaje se pravidelně účastní i tenisté z celého okresu. Při příležitosti již 17. ročníku se na konci roku 2025 v kunovické hale sešlo 14 dvojic.

Vítězem se stala dvojice Libor Juřena – Adam Bulejka. Pomyslné stříbro získala dvojice Dušan Švestka – Jarda Peprníček, kteří do finále postoupili po vítězství nad dvojicí Milan Orlovský – Nikola Hrbek.

Na třetím místě se umístila dvojice Tomáš Trtek jr. a Miroslav Bičan jr., čtvrtá příčka patřila Josefu Pilkovi a Šimonu Trtkovi.

Tenisovou sezónu 2026 zahájili příznivci bílého sportu začátkem května na místním kurtu.

František Juračka

Zahájení sezóny. *Foto: Fr. Juračka*

Štěpánský turnaj. *Foto: Fr. Juračka*

Léto v Kojetínku

Přelom jara a léta je obdobím s největším výskytem mláďat v přírodě. I proto byl v roce 1959 červen vyhlášen Měsícem myslivosti. V Kojetínku jsme však nečekali až do června, ale myslivost jsme oslavili již v květnu na okresním kole soutěže Zlatá srnčí trofej. To se konalo 23. května v Muzeu lesnictví a myslivosti, které se nachází pod hradem Buchlovem. Z našich 13 kroužkařů se soutěže zúčastnilo 9 šampionů. Většina byla v okresním kole poprvé, i tak jsme společně s našimi již zkušenějšími zaznamenali úspěchy. Děti se umístily na předních místech v obou oficiálních kategoriích a na stupně vítězů se postavily i v přeboru ve střelbě ze vzduchovky. Děkujeme dětem za vzornou reprezentaci a gratulujeme jim ke krásným umístěním. Zároveň jsme rádi, že naši zástupci nás budou reprezentovat i v národním kole Zlaté srnčí trofeje, které o prázdninách uspořádá OMS Hodonín. Úspěchy našeho kroužku však začaly ještě dříve, a to pracemi, které naše děti zaslaly do okresního kola výtvarné soutěže Mé toulky za zvěří. Vybrané nejlepší okresní výtvory byly poslány do národního kola, kde se našim dětem znovu dařilo a ve dvou kategoriích obsadily 2. a 3. místo. Gratulujeme! ▸

Opět bychom chtěli požádat rodiče, kteří mají zájem o to, aby jejich dítko navštěvovalo myslivecký kroužek, aby se na nás neváhali obrátit. Případné dotazy směřujte prosím na mail: janovi@seznam.cz.

V květnu oslavil významné životní jubileum náš dlouholetý aktivní člen, pan František Křivda, kterému přejeme mnoho zdraví a lovu zdar!

V rámci oprav a budování nových mysliveckých zařízení došlo k revizi a doplnění napajedel, výstavbě kazatelen a posedů. Dodělány byly nové kotce u myslivecké chaty, úklidové a údržbové práce proběhly v okolí chaty i v areálu skladu v družstvě. Děkujeme všem členům, kteří se do těchto činností jakkoliv zapojili.

Rádi bychom vás pozvali na slavnostní hubertskou mši, která se uskuteční u příležitosti 10. výročí vysvěcení kaple sv. Huberta v Kojetínku. Mše se bude konat v sobotu 29. srpna přímo u kapličky u myslivecké chaty. V případě nepříznivého počasí se mše uskuteční v obci. Pozvánku s podrobnějšími údaji najdete v brzké době na facebookovém profilu MS Kojetínek.

Závěrem bychom chtěli poděkovat zastupitelům Veletin za dlouhodobou podporu, SDH Veletiny za spolupráci při různých akcích a především veleckým občanům za přetrvávající přízeň. Přejeme všem pohodové léto a dětem nekonečné prázdniny.

Myslivosti zdar!

Za MS Kojetínek Veletiny
Jana Kollandová

V dubnu se konala brigáda zaměřená na úklid obecního areálu bývalého družstva ve Veletinách, která proběhla ve spolupráci s SDH Veletiny.

Děti z mysliveckého kroužku u budovy bývalé odchovny bažantů *Foto: archiv MS Kojetínek*

Setkání s tvůrci Slovníku nářečí

Jak většina z vás již určitě zaznamenala, koncem loňského roku vyšel Slovník nářečí obcí Dolního Poolšaví, zahrnující též nářeční výrazy používané ve Veletinách. Muzejní spolek Kotovica uspořádal setkání s autorem slovníku Františkem Holmesem Ilíkem, a také s jeho spolupracovníky – Boženou Javorovou a Stanislavem Mihlem z Veletin a Vladimírou Koníčkovou z Hradčovic. Setkání se uskutečnilo v pátek 6. února v domku č. 117. Po úvodním zpěvu Amálky Koníčkové a představení knihy se slova ujal autor, který se však před publikem raději vyjadřuje hudbou než mluveným slovem. Je totiž primášem CM Burčáci. A tak vyprávění a krátké ukázky ze slovníku střídaly stále delší hudební pasáže, při kterých Františka Ilíka doprovázeli jeho přátelé s basou a violou. Vydařený podvečer se neplánovaně protáhl také díky silné zpěvácké podpoře přítomného publika.

Za Muzejní spolek Kotovica
Monika Cimalová

Foto: J. Šobáň

Vzpomínky Miroslava Válka na jeho sportovní život

Foto: Fr. Juračka

Pan Miroslav Válek (nar. 1938) je rodák z Veletin a často se potkáváme na sportovním hřišti. Zeptal jsem se ho, jak se jeho vztah ke sportu vyvíjel.

Jak vzpomínáte na své sportovní začátky?
Na své sportovní začátky vzpomínám s velkou nostalgií. Začnu od pěti let. Když se řekne „u mlátičky“, každý ví, že je to na konci Veletin, směrem k Vlčnovu. Tam jsme hrávali všechny hry. Při fotbale jsme měli jen gumové míče všech velikostí. Pak jsme měli dovoleno hrát na Zápověďách (dnes tam stojí kravín). Zápasy jsem vyjednával s Podolím s Vlastikem Smetanou. Branky byly z olšových tyček – často nám padaly.

Kde jste začínal se sportováním a jakému sportu jste se zpočátku věnoval?
Nejvíce mě bavil fotbal v létě, hokej a lyžování v zimě. Ve fotbale jako dorostenec v Hradčovicích, pak jako 17letý za muže. Nejvíce mě naučil František Janošek zvaný Janoš. Nebyl jsem technický hráč, ale velmi rychlý a gólový. Do Drslavic mě přetáhli po vojně. Na učilišti jsem začal závodně lyžovat a stal jsem se přeborníkem Moravy pracovních záloh. Hokej jsem začal hrát za Tatran Havřice, tehdy krajský přebor.

Máte nějaký okamžik, na který se nedá zapomenout?
Nezapomenu na šest štychů horního rtu, čtrnáct dní jsem jedl jen tekuté.

Jak se dříve sportovalo?
Sportování dříve nebylo o penězích. Hrálo se o pocit hrdosti a radosti ze hry, pocit, že sportovec něco dokáže. A bylo to i o kamarádství.

Co vám dal sport do života mimo hřiště?
Hráli jsme v okolních vesnicích, které jsme tak poznávali, a seznamovali se s novými kamarády. Rád jsem běhal, a proto mám dnes docela dobrou kondici. Cvičím denně 10 – 12 minut ráno 7 cviků, již asi dvacet let.

Sportujete ještě dnes?
Už neběhám, sem tam procházka a taneček v Luhačovicích.

A co sportovní aktivity ve Veletinách?
Ve Veletinách jsem byl u zrodu stolního tenisu. Předtím jsem ve Vlčnově vedl žáky a hrál jsem 14 let za muže. Ve Veletinách jsem hrál čtyři roky a vedl mládež.

Zbyl vám čas i na jiné aktivity?
Měl jsem velkého koníčka – hudbu a zpěv. Chodil jsem tři roky do houslí do Uherského Brodu. V jedenácti letech jsem si usekl poslední článek malíčku levé ruky, proto jsem začal hrát na harmoniku, ale pak můj učitel zemřel. V učilišti jsem hrál na baskřídlovku. Byl to učiliští nástroj. Po vojně jsem hrál jen na harmoniku. Dnes hraji občas na foukací harmoniku.

Co byste vzkázal mladší generaci
Ve Veletinách jsou dobré podmínky pro stolní tenis a cvičení. Dá se hrát malá kopaná a tenis, případně nohejbal. Mládeži radím: Zanechte na chvíli mobily a utužujte si zdraví – je to to nejcennější, co člověk potřebuje. A obecní zastupitelstvo sportu přeje.

Děkujeme vám za rozhovor a přejeme vám do dalších let spokojenost a pevné zdraví.

František Juračka

Foto: archiv M. Válka

Ve Veletinách se obnovují historické sady. Mají pomoci vzácným rostlinám i živočichům

Jihozápadně od Veletin, ve svahu svažujícím se k Hraničnímu potoku u Kojatínku, probíhá obnova extenzivního ovocného sadu. Lokalita leží mimo zastavěné území obce, v krajině s pozůstatky starých sadů, lučními porosty, tůňkou a návazností na Podolské mokřady a tůně. Území je součástí širšího ekologického systému nadregionálního biocentra Hluboček.

Skvělou vlastností rozvolněných sadů na Újezdoch je střídání podmínek v různém měřítku. U Kojatínku napomáhá různému osvětlení a dostupnosti vláhy hned několik okolností. Základem jsou prudší svahy orientované mimo jih. U vrcholu dobře vyhřáté, u paty stinnější a vlhčí. Svou roli zde sehrávají střídavý charakter podloží, drobné terénní nerovnosti a tzv. „toulavý stín“ tvořený různě velkými a různě hustými korunami stromů. Přítomnost vlhčích ploch chráněných před žárem je zároveň jakousi „pojistkou proti vymírání“, neboť poskytuje dočasné útočiště v extrémních letech. Za mimořádného sucha vykvetou kytky alespoň tam. Pokud by některá místa byla vyprázdněna nevlídnými podmínkami, příroda je díky drobné mozaice může doplnit mnohem rychleji než na rozsáhlých, ale jednolitých plochách. Mozaika podmínek je proto dobrým vstupním předpokladem dlouhodobého přežívání a v konečném důsledku tak podporuje celkovou bohatost květeny.

Místo, kde rostou ohrožené druhy

Jedním z hlavních důvodů, proč je obnova sadu ve Veletinách významná, je výskyt cenných a ohrožených rostlinných druhů. V lokalitě byl zaznamenán například snědek krátkočnělečný, v červeném seznamu řazený mezi silně ohrožené druhy. Všímavý našinec by mohl tvrdit, že tuto bělavou krásku viděl i jinde v okolí, takže asi nebude tolik vzácná. Dopustil by se však regionálního klamu. V rámci ČR roste snědek krátkočnělečný jenom v okolí Uherského Brodu. Nenajdete jej nikde severně od Zlína ani kdekoliv na západ od řeky Moravy. Areál jeho výskytu nedosahuje 2 % rozlohy naší vlasti, přičemž ani v něm se zdaleka nejedná o běžnou kytku.

Svérázná regionální květena zde však má i jiné zástupce. Po boku zmíněného snědku roste také rozrazil vstavačovitý, který v ČR nepřekračuje hranice Slovácka. Jen vzácně za jeho hranice sahá také bílojetel bylinný a čilimník zelenavý. Jižní Moravu zřídka opouští plicník měkký, který se vyznačuje sametově hladkými listy. Lidé si jej často pletou s lidově známým plicníkem lékařským, který je v naší republice běžný, ale v údolí Olšavy paradoxně téměř chybí.

Společnost dělá v Kojatínku výše zmíněným druhům také pcháč panonský, jehož název tentokrát poukazuje na hlavní domovinu ve vyhřátých rovinách Panonie při Dunaji. Podobně teplomilný je i černohlávek dřípený, který svým jménem naopak klame, neboť kvete krémově bílou barvou. V teplých oblastech Česka se lépe daří i modřenci chocholatému, vousatce prstnaté, ožance kalamandře, kozlíku ukrajinskému, čistci ročnímu, černýši rolnímu nebo růži keltské. Všechny zmíněné a zde zastoupené rostliny jsou součástí červeného seznamu ohrožených druhů rostlin.

Ohrožené rostliny potřebují přesnou péči

Ohrožené rostliny často nepotřebují „divočinu“ v romantickém smyslu slova. Potřebují správný režim péče. V případě veletského sadu to znamená především správně načasovanou seč. Kdyby se louka posekala příliš brzy, některé druhy by nestihly vykvést nebo vytvořit semena. Kdyby se naopak nesekala vůbec, postupně by ji zastínily náletové dřeviny a konkurenčně silnější vegetace. Nejde o otázku „sekat“, nebo

„nesekat“. Jde o to sekat ve správný čas, správným způsobem a s vědomím toho, co na dané ploše roste.

Do sadu je dosazeno celkem 21 ovocných polokmenů. Odrůdy byly vybírány s ohledem na lokalitu, dlouhodobou životaschopnost a vazbu na staré, krajové nebo doporučované odrůdy. Nacházejí se zde odrůdy jabloní Sudetská reneta, Jadernička moravská, Panenské červené, slivoň Althanova renklóda, meruňka Sabinovská, a také jeřáb oskeruše.

Staré stromy nejsou problém. Jsou to domy pro jiné obyvatele krajiny

Při obnově sadu se často nabízí jednoduchá představa: staré, poškozené nebo duté stromy odstranit a nahradit mladými. Jenže z hlediska biodiverzity by to byla chyba. Staré ovocné stromy, i když už nejsou produkčně významné, mohou být ekologicky cenné. Dutiny, trhliny, odumírající části kmene, stará kůra a větve poskytují úkryt, hnízdní možnosti a potravu celé řadě organismů. V tradičním pohledu na údržbu zeleně býval dutý strom často vnímán jako nepořádek nebo riziko. V krajině mimo zastavěné území však může být právě takový strom jedním z nejcennějších prvků. Je to přirozený „bytový dům“ pro další obyvatele sadu.

Součástí úvah o ekosystému je také plazník. Tedy přírodě blízký prvek, který může sloužit jako úkryt a mikrostanoviště pro drobné živočichy, zejména plazy, ale i hmyz nebo další drobnou faunu. V krajině, která byla po desetiletí zjednodušována, mají podobné prvky význam právě proto, že vytvářejí členitost. Zatímco člověk často vnímá krajinu ve velkých plochách, živočichové ji čtou jinak. Rozhodují pro ně drobné rozdíly: kámen, mez, hromada větví, osluněný okraj, suché místo, dutina, starý kmen, pás vyšší trávy. Plazník může být jedním z takových bodů. Je to malý zásah, který ale může významně zvýšit pestrost prostředí.

Pro pestrost krajiny byl částečně ponechán pás žlebu zarostlý náletovou zelení – remíz pro zvěř, kde se ukrývá krmelec a myslivecký posed s výhledem na pole.

Model pro další místa

Projekt obnovy sadu byl podpořen dotací Agentury ochrany přírody a krajiny. Financován byl z Národního plánu obnovy, konkrétně z programu zaměřeného na podporu obnovy přirozených funkcí krajiny. Dotace zde proto není jen finanční pomocí jednomu projektu. Je to signál, že stát a odborné instituce začínají oceňovat i menší, lokálně ukotvená opatření, která dohromady mohou mít pro krajinu velký význam.

Veletské sady tak ukazují, že péče o krajinu nemusí stát na velkých zásazích. Někdy stačí obnovit to, co v místě historicky fungovalo: rozvolněný sad, pozdně sečenou louku, staré stromy a drobná stanoviště, kde může krajina znovu získávat pestrost.

Ladislava Fialka Sobková
Jakub Šafář

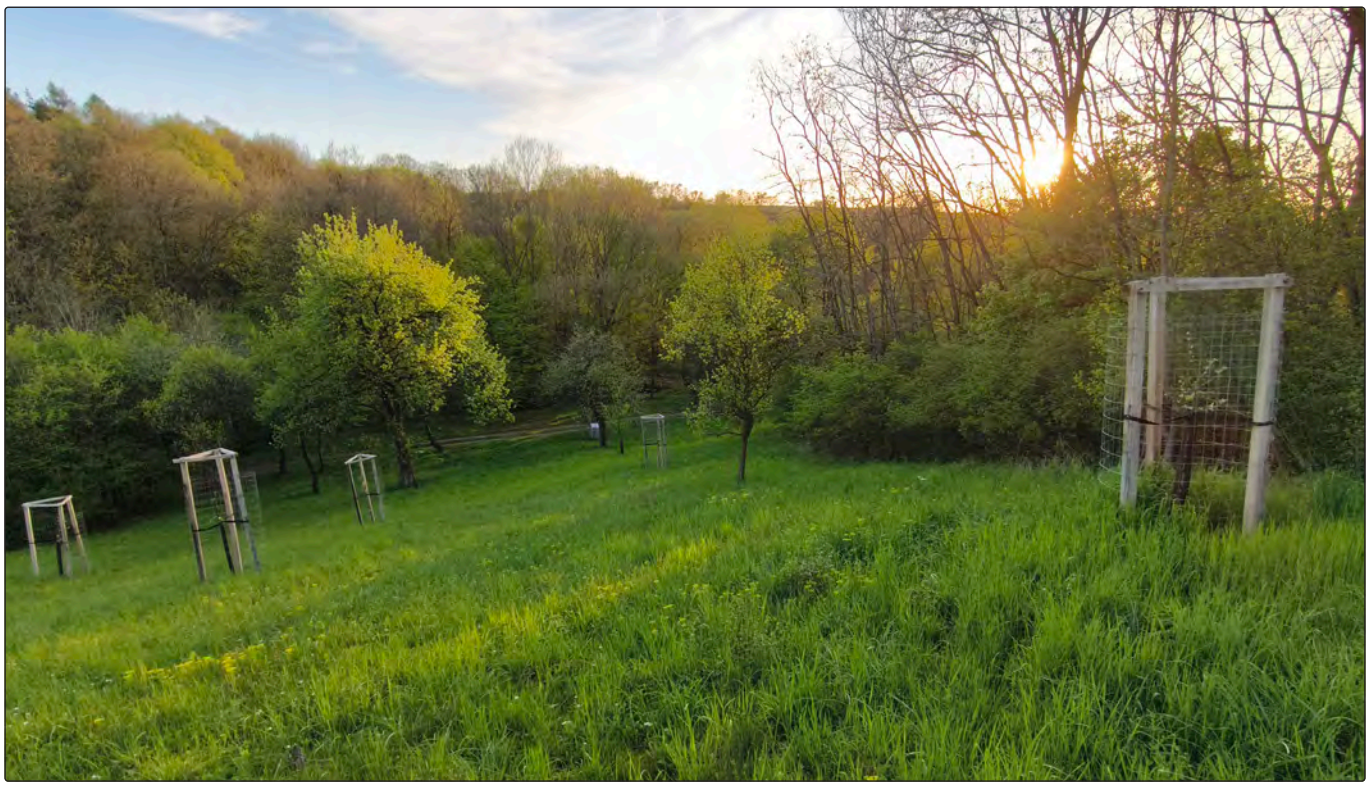

Foto: J. Šafář

Opsáno odjinud

Ze zápisků Františka Koníčka

František Koníček (1854 – 1950), starosta Veletin v letech 1889 až 1901, podrobně zapsal život ve Veletinách ve druhé polovině 19. století. K dispozici máme bohužel pouze neúplné kopie jeho zápisků, i přesto se z nich dá vyčíst mnoho zajímavého. Zde přinášíme dvě ukázky.

Jak se pralo

V kuchyni jednú za týdeň se zvářaly šaty. Postavila se nádoba na třech nohách (pajchovňa), tam se nakladly šaty, košile, gatě, plachty a jiné. To všecko bylo tedy konopné. Na to se dala plachta, na ňu popel. V kamnech se zhřívala voda v mandaskách, a když vřela, léla se na ten popel a ještě se tam hodil kus železa, který byl rozžhaven v kamnech. Vrchní voda protékala popelem přes plachtu na šaty pod tím uložené a těmi až na dno pajchovně, kdež byla díra ucpaná dřevem (špuntem), a tím se vypúštěla. Až se myslilo, že jest toho již dost, vzala se plachta s popelem, kterému se říkalo lutr, se šatů a vysypál se na hnůj. Šaty se potom nakladly do putny, navrch se dál píst, putna se vzala na záda a skalice do ruky a šlo se prat na potok nebo do řeky.

V zimní dobu bývaly vysekané v ledu děry (ohlubně), v těch se šaty namáčely a na stolici pístem od špiny čistily. A když se zdálo, že sú již dost vymáchané, opět do putny a domů, kde se pověšely. Až uschly, uválaly se válací deskú na válci dřevěném a již byl šat ku potřebě připraven. Ještě nebylo žádného mýdla ani žehliček, nebylo ještě plátna tenkého, jen samé konopné, v tom se i do kostela chodilo.

Pase na dobytek

Když se prodává dobytek, píše starosta pas a barvu napíše podle toho, jak mu majitel sdělí. Přišel jeden občan, abych mu na jarmark do Hradiště dál pas na krávu bledostrakatú, tedy jsem tak pas napsál. V Hradišti byl zvěrolékař v jednom domku na trhu. Ten ty pase a dobytek prohlížel a uznál, že kráva je světlostrakatá a následkem toho dostál jsem pokutu tři zlaté. To jsou různé náhledy, a když řekne zvěrolékař černé krávě bílá, musí to byt pravda. Zaplatíl jsem pokutu, ale jsem si myslíl, kdybych to mohl tom zvěrolékařovi oplatit!

A skutečně. Při jednom jarmaku kúpil František Kolek č. 85 krávu, která byla úplně černá, ale pas byl vystaven tím zvěrolékařem v Hradišti, a tam stálo barvy úplně bílé. A tu jsem si pomyslíl, jak ty mně tak já tobě. Hned jsem poslál oznámení c.k. hejtmanství, že zvěrolékař v Uh. Hradišti nedál na krávu kúpenú na jarmaku dobrý pas, a čekal s radostí podobnú odplatu.

A tu jednú v noci o jedné hodině přijde četník a praví, že se půjdem podívat na tú krávu, zda-li to pravda, abych se oblekl a půjdeme. Nebylo to sice příjemné vstávat tú dobu, ale náděje, že také zvěrolékař onen bude potrestaný, mně lichotila. A skutečně kráva černá, ale na pase bílá. Dobře četník to poznamenál a já jsem se těšil že i na takové pány je trest. Ale jaké zklamání pro mne, najednou dostanu vyřízení, že se to stalo omylem! Na, tu máš, Franto, jsi slabý na pány, pro ty se vždycky východisko nájde.

připravila mc

Jubilanti

V roce 2026 slaví své životní jubileum tito občané Veletin:

leden
Silvie Mihlová, čp. 204 — 50 let
Milena Gálková, čp. 72 — 60 let
Marie Malíková, čp. 92 — 85 let

únor
Anna Zálešáková, čp. 194 — 75 let
Zdeněk Vincenc, čp. 212 — 70 let
Alena Blažková, čp. 210 — 65 let

březen
Marie Nevařilová, čp. 84 — 80 let
František Juračka, čp. 177 — 70 let
Ludmila Zemánková, čp. 5 — 99 let
Zdeněk Zálešák, čp. 190 — 50 let

duben
Jiřina Nováková, čp. 131 — 70 let
Karla Zábranová, čp. 132 — 75 let
Miroslav Dostálek, čp. 158 — 65 let
Stanislav Rohaľ, čp. 167 — 70 let
Marcela Kadlčíková, čp. 89 — 60 let
Pavla Tomanová, čp. 174 — 50 let
Jiřina Mihlová, čp. 98 — 75 let
Jarmila Niessnerová, čp. 32 — 70 let
Ludmila Šišáková, čp. 116 — 70 let

květen
Viera Mrázková, čp. 225 — 75 let
Lenka Slunečková, čp. 29 — 50 let
Jaroslav Šebestík, čp. 185 — 50 let
Jan Hruboš, čp. 31 — 65 let
Marie Hrubošová, čp. 64 — 80 let
Ilona Albrechtová, čp. 103 — 70 let

červen
Lubomír Hruboš, čp. 96 — 60 let
Antonín Laga, čp. 211 — 65 let
Vladimír Koníček, čp. 195 — 65 let
Anna Švestková, čp. 202 — 80 let

červenec
Anna Trtková, čp. 200 — 80 let
Miloslava Bičanová, čp. 58 — 50 let

srpen
Magda Vajglová, čp. 70 — 60 let
Robert Flekač, čp. 192 — 55 let
Alena Tomaštíková, čp. 139 — 75 let
Ivona Romanová, čp. 155 — 50 let

září
Marie Buráňová, čp. 183 — 60 let
Tomáš Čonka, čp. 135 — 65 let
Zdenka Habartová, čp. 90 — 65 let
Markéta Švestková, čp. 136 — 50 let

říjen
Milan Viktora, čp. 3 — 70 let
Jiřina Koníčková, čp. 197 — 80 let
František Vavřík, čp. 4 — 80 let
Petr Buráň, čp. 109 — 55 let
Miloslav Martinec, čp. 189 — 65 let
Miroslav Berka, čp. 112 — 75 let

listopad
Marie Kryštofová, čp. 19 — 85 let
František Lukáč, čp. 16 — 85 let
Marie Chvílová, čp. 38 — 55 let
Rostislav Zemánek, čp. 213 — 60 let
Alena Zemánková, čp. 213 — 55 let
Elena Pilková, čp. 49 — 80 let

prosinec
Jarmila Bičanová, čp. 220 — 55 let

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme.

Pozvánky

Mše svatá při příležitosti slavnosti svatých Cyrila a Metoděje
sobota 4. července v 18 hodin
kaple ve Veletinách

Hasičská zábava
sobota 18. července
hřiště za kulturním domem

Týden v knihovně
od 27. do 31. července

Večerníčky u kapličky
od 3. do 7. srpna

Hubertská mše
sobota 29. srpna
u kapličky sv. Huberta
u myslivecké chaty

Turistický výlet do Chřibů
sobota 10. října
Vřesovice – Cimburk – Vřesovice
Kontakt: František Juračka
605 488 794

Velecký zpravodaj – vydává obec Veletiny. Červen 2026. Náklad 250 výtisků. Zdarma. Elektronickou verzi zpravodaje zašleme na požádání zdarma e-mailem. Redakce: Monika Cimalová. Příspěvky zasílejte na adresu monika@cimala.eu nebo odevzdávejte na obecním úřadě. Redakční rada: Mgr. František Juračka, Ing. Lucie Lukášová, Ing. Ilena Sobková. Sazba a tisk: KVARK AG, s.r.o.